

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 16. augusta 2012 v trestnej veci obvineného **R. K. a spol., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného R. K., podaného prostredníctvom obhajkyne JUDr. A. P. H., proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 3. novembra 2011, sp. zn. 4 To 42/11, takto

r o z h o d o l :

I.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 3. novembra 2011, sp. zn. 4 To 42/11, a konaním, ktoré mu predchádzalo,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. **v neprospech obvineného R. K..**

Rozsudok krajského súdu **sa z r u š u j e.**

Z r u š u j e sa aj rozsudok Okresného súdu Humenné z 1. júna 2011, sp. zn. 4 T 114/2010, **vo výroku o vine v bode 7/** právne posúdený ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. a **vo výroku o treste.**

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Humenné **s a p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvinený R. K., nar. X. na U., trvale bytom S., ul. Š. č. X., prechodne bytom O. - V., ul. X. Z., t. č. v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody Prešov, **sa neberie do väzby**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Humennom z 1. júna 2011, sp. zn. 4T 114/2010, bol obvinený R. K. uznaný za vinného nasledovne:

v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bode 2/ z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v bodoch 3/, 4/, 5/ a 6/ z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, pričom skutku v bode 4/ v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. a v bode 7/ zo zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 20. septembra 2009 v presne nezistenom čase okolo 03.30 hod. prišiel k uzamknutej kovovej bráne vedúcej do objektu firmy S. na ul. K. č. Z. v S., ktorú preliezol, dostal sa na dvor firmy, kde na druhom okne v poradí, na zadnej stene potravín firmy kameňom rozbil dvojité sklenenú výplň dvojdielneho okna rozmerov 0,9 m x 0,9 m a cez okno vošiel do skladu potravín, cez ktorý sa dostal na predajňu, kde prišiel k pokladni, z ktorej zo šuflíka vybral peňažnú hotovosť v drobných minciach a bankovkách v celkovej sume najmenej 200 €, následne si otvoril stojan na cigarety, umiestnený nad pokladnicou, z ktorého vybral a ukradol presne nezistené množstvo cigariet rôznych značiek, prešiel k pultu s liehovinami, kde ukradol presne nezistené množstvo alkoholických nápojov značky Vodka, Kodiak,

Marhuľovica, Hruškovica, Slivovica, Čerešňovica a iné, všetko vo fľašiach po 0,7 litra a presne nezistené množstvo alkoholických nápojov rôznych značiek balených v ploškých fľašiach po 0,2 litra, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti S., krádežou peňažnej hotovosti a tovaru škodu vo výške celkom 1 179,94 € a poškodením zariadenia škodu vo výške celkom 29,40 €,

2/ s odsúdeným J. J. dňa 2. apríla 2010 v čase okolo 17.55 hod. po vzájomnej spoločnej dohode a súčinnosti neoprávnene vošli do oploteného dvora rodinného domu na ul. J. č. X. v Z. H. patriaceho M. Z., kde obvinený J. J. ostal sedieť pod prístreškom vo dvore a obvinený R. K. došiel do stredu dvora ku odstavenému osobnému motorovému vozidlu tov. zn. Škoda Fabia, EČ: S., kde cez neuzamknuté dvere na strane vodiča vošiel dnu do tohto vozidla a prehraboval sa v priehradkách, pričom bol vyrušený majiteľom vozidla M. Z., v dôsledku čoho vyskočil von z vozidla, vybehol cez bránku na cestu a utiekol preč, ale bol zadržaný hliadkou 00 PZ S., pričom svojim konaním nespôsobili majiteľovi vozidla M. Z. žiadnu škodu,

3/ s obžalovaným T. B. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 7. júla 2010 v čase okolo 05,30 hod. vošli cez neuzamknuté dvere Z. na ulici C. č. X. v H. do čakárne na prízemí do budovy, kde pomocou klieští sa obvinený R. K. neúspešne pokúsil vylomiť dvere na kávomate zn. XM 180 H/5, následne s pomocou obvineného T. B. za súčasného použitia klieští tieto vypáčili a odcudzili euromincovník zn. JEDY COIN SYSTEM, model 5600 EXE, no.X. a finančnú hotovosť tam sa nachádzajúcu, čím tak svojim konaním spôsobili firme R. D. M., L. č. X., okres H. škodu vo výške 814,60 € a poškodením kávomatu škodu vo výške 27,97 €,

4/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 7. júla 2010 v čase okolo 07,15 hod. prišli ku kávomatu zn. Rheavendors, model Sagoma H/5, nachádzajúceho sa vo vestibule na prízemí budovy P. na ulici X. v H., kde obvinený T. B. pomocou šraubováka vylomil plastový kryt na vydávacom okienku nápojov, následne na ňom rozlomil a odstránil plastový držiak na nápoje a cez takto vzniknutý otvor sa pokúsil odcudziť mincovník s finančnou hotovosťou, pričom obvinený R. K. ho po celý čas kryl telom, nakoľko však boli vyrušení okoloidúcimi, z miesta činu utiekli, čím tak svojim konaním spôsobili firme K., N. č. X., K., škodu vo výške 56,89 €,

5/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 7. júla 2010 v čase okolo 11,00 hod. na ulici S. č. X. v H. prišli ku kávomatu zn. Rheavendors Group, model Sagoma H/5, nachádzajúcemu sa pri vstupe do potravín V., kde obvinený T. B. pomocou šraubováka vypáčil na tomto držiak na zachytávanie pohárov, ako aj prepadovú mriežku a nádobku na zachytávanie pretečených nápojov, a keď sa neúspešne pokúsil vypáčiť dvere na kávomate a odcudziť z neho finančnú hotovosť odišli, pričom po polhodine sa opäť vrátili a obvinený T. B. šraubovákomp vypáčil dvere na kávomate, tieto v ľavej spodnej časti vyhol, zámok na dverách rozlomil a vybral z neho mincovník aj s finančnou hotovosťou, pričom obvinený R. K. ho po celý čas kryl telom, čím tak svojím konaním spôsobili poškodenému J. V. škodu vo výške 155,90 € a poškodením kávomatu škodu vo výške 62,94 €,

6/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 27. júna 2010 v čase okolo 11,00 hod. vošli do vstupnej haly N. v S., kde obvinený T. B. sa rukou snažil vytrhnúť umelohmotnú mriežku na prednej strane kávomatu, tam sa nachádzajúceho a keďže sa mu to nepodarilo, odišli do centra mesta S., kde si zaobstarali šraubovák a kliešte a s týmito sa do nemocnice v čase okolo 17,00 hod. toho istého dňa vrátili, pričom obvinený R. K. dával pozor vo dverách vstupnej haly a obvinený T. B. pomocou klieští a šraubováka vytrhol príklop na kase kávomatu, kde následne sa dostal do mincovníka, z ktorého aj s obvineným R. K. odcudzili finančnú hotovosť, ktorú si rozdelili rovným dielom, čím takto svojím konaním spôsobili spoločnosti K., N. č. Z., K., prevádzka C. č. Z., H., škodu vo výške 75,25 € a poškodením zariadenia kávomatu vo výške 84,88 €,

7/ v presne nezistenom čase v mesiacoch jún a júl 2010 v meste O. v Českej republike obvinený R. K. si zadovážil injekčnú striekačku so zrezanou hlavicou, s hmotnosťou 0,44 g a s obsahom 0,5 ml neznámej látky, pričom túto v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2010 previezol do Slovenskej republiky a dal ju používateľovi T. B., pričom podľa znaleckého posudku, sp. zn. PPZ-3882/KEÚ-KE-EXP-2010, predmetná striekačka obsahovala 80,3 % metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť 9 až 35 obvykle jednorazových dávok, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku človeka, pričom v zmysle zákona č.139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch patrí metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., v rámci § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 34 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., prihliadnuc na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/, Tr. zák., oproti

príťažujúcim okolnostiam uvedeným v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného R. K. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému R. K. uložil aj trest prepadnutia veci, a to: 2 ks kombinovaných klieští s rukoväťou farby červenej a farby žltej, 2 ks klieští obidvoch čiernej farby, 1 ks šroubováku plochého sivo oranžovej farby, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát.

Na podklade odvolaní oprávnených osôb ako aj obvineného R. K. voči výroku o vine v bode 7/ napadnutého rozsudku Krajský súd v Prešove rozsudkom z 3. novembra 2011, sp. zn. 4 To 42/11, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. zrušil vo výroku o treste aj u obvineného R. K. a vo výroku o náhrade škody týkajúceho sa poškodeného A. V..

Sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému R. K. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d/ Tr. zák. a príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému R. K. uložil aj trest prepadnutia veci, a to: 2 ks kombinovaných klieští s rukoväťou farby červenej a farby žltej, 2 ks klieští obidvoch čiernej farby, 1 ks šroubováku plochého sivo oranžovej farby.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému R. K. uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti S., s. r. o., so sídlom v S., ul. K. Z., IČO X., škodu vo výške 1209,34 €, pričom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Obvinený R. K. písomným podaním z 15. marca 2012 (doručeným súdu prvého stupňa 28. marca 2012), podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. A. P. H. proti výroku o vine v bode 7/ citovaného rozsudku krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a domáhal sa, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom, že v konaní vedenom na krajskom súde pod spisovou značkou 4 To 42/11, a v jemu predchádzajúcom konaní na okresnom súde pod spisovou značkou 4T 114/2010, bol porušený zákon v § 2 ods. 9 Tr. por. a navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol avšak v inom zložení senátu.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. videl obvinený v podstate v tom, že jeho výsluch v prípravnom konaní 26. augusta 2010, pri ktorom sa priznal k spáchaniu trestnému činu uvedenému v bode 7/ bol vykonaný v prítomnosti JUDr. A. M., ktorá bola jemu ako aj právoplatne odsúdenému T. B. ustanovená sudcom pre prípravné konanie za spoločnú obhajkyňu. Uvedený výsluch bol v jej prítomnosti vykonaný napriek existujúcemu reálnemu konfliktu záujmov medzi ním a spoluobvineným T. B., pretože voči uzneseniu o vznesení obvinenia (z 31. júla 2010) pre tento skutok podal v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej spáchanie skutku poprel. Podanú sťažnosť v čase výsluchu T. B. 18. augusta 2010, v rámci ktorého ho tento zo spáchania uvedeného skutku usvedčil, ešte späť nevzal, a preto menovaná obhajkyňa pri jeho výsluchu 26. augusta 2010 nemohla byť prítomná. Navyše, spoločná obhajkyňa ho pred výsluchom 26. augusta 2010 nepoučila o asperačnej zásade, ktorá v jeho prípade pri ukladaní trestu prichádzala do úvahy a za použitia ktorej mu bol trest aj uložený. Práve naopak, spolu s vyšetrovateľom ho ustanovená obhajkyňa pod príslubom uloženia podmieneného trestu odňatia slobody nahovárala, aby sa priznal aj k spáchaniu tohto skutku a aby podanú sťažnosť vzal späť, čo pod ich vplyvom aj skutočne urobil. Z týchto dôvodov je jeho jediná priznávajúca výpoveď z 26. augusta 2010 ku skutku v bode 7/ ako dôkaz nezákonná a nepoužiteľná, a preto pri úvahách o vine krajský súd na ňu nemal prihliadať, ako správne vo vzťahu k tomuto skutku neprihliadol k jeho výpovediam vykonaným pred vznesením obvinenia (7., 8. a 10. júla 2010). Podľa jeho názoru mu mala ustanovená obhajkyňa, ako osoba znalá práva vysvetliť postavenie, v ktorom sa v priebehu trestného stíhania z hľadiska dôkaznej situácie a hroziaceho trestu nachádzal. Bola teda povinná konať v jeho záujme a nie s ním v rozpore. K spáchaniu tohto skutku sa nepravdivo priznal len z dôvodu nepravdivých sľubov

vyšetrovateľa a obhajkyne, aby sa čo najskôr dostal domov k družke, ktorá v tom čase bola tehotná.

Nadväzne na skôr uvedené obvinený konštatoval, že len samotná výpoveď spoluobžalovaného T. B. vzhľadom na jej obsahové rozpory, na ktoré v podanom odvolaní poukázal a s ktorými sa krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom nevysporiadal, pre spoľahlivý výrok o jeho vine, nie je postačujúca.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúre Humenné a poškodeným.

V stanovenej lehote sa k podanému dovolaniu vyjadril len okresný prokurátor. V písomnom vyjadrení podrobne poukázal na obsah pojmu „zásadné porušenie práva na obhajobu“, ku ktorému v posudzovanom prípade podľa jeho názoru nedošlo, a preto navrhol, aby Najvyšší súd dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie obvineného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.) Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie podané obvineným R. K. je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí ak dovolanie podáva minister spravodlivosti .

Dôvod podľa odseku 1 písm. c/ Tr. por. obvinený použiť mohol, pretože táto okolnosť mu bola známa už v pôvodnom konaní a namietal ju aj v konaní pred odvolacím súdom.

Zásadným porušením práva na obhajobu sa vo všeobecnosti rozumie stav, keď obvinený obhajcu nemal napriek tomu, že ho mal mať, alebo ho nemal v čase, kedy orgány činné v trestnom konaní alebo súd skutočne vykonávali úkony trestného konanie, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Vo všeobecnosti nepochybne zásadným porušením tohto práva obvineného je aj stav, keď je obvinený zastúpený tým istým obhajcom, ktorý v tom istom konaní zastupuje aj ďalšieho obvineného (spoluobvineného), ktorý o tej istej dokazovanej skutočnosti vypovedá diametrálne odlišne, respektíve ho zo spáchania trestného činu usvedčuje. Porušením práva na obhajobu je teda aj stav, kedy spoločný obhajca takýchto obvinených naďalej zastupuje napriek tomu, že ich záujmy si navzájom zásadne odporujú.

V posudzovanom prípade bolo teda zásadným porušením práva obvineného R. K. na obhajobu, keď ho zastupovala súdom ustanovená obhajkyňa JUDr. A. M. v čase, keď podal sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia za skutok uvedený v bode 7/ napadnutého rozsudku, ktorú odôvodnil tým, že tento nespáchal a spoluobvinený T. B. ho z jeho spáchania vo výpovedi z 19. augusta 2010 usvedčil, čím medzi záujmami obvinených vznikol zásadný rozpor. Z tohto dôvodu už ustanovená spoločná obhajkyňa v čase trvania podanej sťažnosti už pri ďalších výsluchoch obvineného R. K. nemala byť prítomná a obvinenému mala byť vyšetrotateľom bez meškania poskytnutá možnosť zvoliť si iného obhajcu a ak by si ho v stanovenej lehote nezvolil, obhajca mu mal byť ustanovený (išlo o povinnú obhajobu z dôvodu uvedeného v § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por.). Tento postup bolo nevyhnutné dodržať nielen z hľadiska dôslednej realizácie práva obvineného na obhajobu, ale aj z dôvodu vylúčenia akýchkoľvek pochybností o legálnom postupe v trestnom konaní a dodržaní práva obvineného na spravodlivý súdny proces.

Zodpovedá stavu veci a zákonu námietka obvineného, že výrok o vine v bode 7/ o jeho výpoveď z 26. augusta 2010 z vyššie uvedených dôvodov súdy, ktoré vec prejednali a rozhodli nemohli oprieť, pretože ide o dôkaz získaný nezákonným spôsobom, ktorý má za následok jeho nepoužiteľnosť a nesmie sa naň pri hodnotení dôkazov prihliadať. Uvedené platí o to viac, že okrem tejto výpovede je obvinený zo spáchania skutku v bode 7/ napadnutého rozsudku priamo usvedčený len výpoveďou už právoplatne odsúdeného T. B. a ostatné vo vzťahu k tomuto skutku vykonané nepriame dôkazy ho samé osebe zo spáchania tohto skutku spoľahlivo a bez akejkoľvek pochybnosti neusvedčujú, pretože nevylučujú aj inú možnosť priebehu skutkového deja. Pokiaľ ide o výpoveď svedka T. B.

Najvyšší súd po preskúmaní jej obsahu (tvoria ju výpovede z prípravného konania a z hlavného pojednávania) zistil, že netvorí spoľahlivý a ničím nespochybniteľný podklad pre záver o vine obvineného R. K.. Z hľadiska predmetu dokazovania v posudzovanej veci a právneho posúdenia konania obvineného je významné spoľahlivé objasnenie otázok, kto predmetnú drogu zadovážil, odovzdal T. B. ,u ktorého bola nájdená a ako na územie Slovenskej republiky bola dopravená. Výpoveď právoplatne odsúdeného T. B. vo svojom celku na tieto otázky spoľahlivú odpoveď neposkytuje, pretože sú v nej zásadné rozpory, ktoré neboli doposiaľ vykonaným dokazovaním dôsledne odstránené. Jeho výpoveď je pritom potrebné skúmať až od 31. júla 2010, kedy bolo jemu ako aj obvinenému R. K. pre uvedený trestný čin vznesené obvinenie a až od tohto časového momentu ju k tomuto skutku možno ako dôkaz použiť. Od uvedeného času v priebehu prípravného konania okrem iného právoplatne odsúdený T. B. vypovedal, že drogu mu dal obvinený a mal pocit, že ihlu aj striekačku mu dal tiež obvinený. Po čase mu obvinený povedal, že drogy má z Čiech (19. augusta 2010, č. l. 116). Pri vzájomnej konfrontácii v prípravnom konaní 16. novembra 2011 uviedol, že odkiaľ mal obvinený drogy nevie, lebo sa ho na to nikdy nepýtal (č. l. 120). Na hlavnom pojednávaní 4. mája 2011, teda s časovým odstupom necelých deviatich mesiacov vypovedal, že striekačku s ihlou – inzulínku si bol vziať domov a zopakoval, že obvineného sa nikdy nepýtal, odkiaľ mal drogu (č. l. 162, 163). Uvedené zásadné rozpory vo výpovediach právoplatne odsúdeného T. B. týkajúce sa ľahko zapamätateľných, nekomplikovaných skutočností, preto logicky vyvoláva pochybnosť o jej pravdivosti ako celku. Jej dôvodnosť posilňuje navyše skutočnosť, že droga bola nájdená u neho krátko po tom, ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a otázka jej dovozu je významnou skutočnosťou pre právne posúdenie páchatel'a skutku, skutkovou podstatou s prísnejšie ustanovenou trestnou sadzbou akou je len samotná držba drogy pre vlastnú potrebu podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., pre ktorý trestný čin bol právoplatne T. B. odsúdený.

Ako už Najvyšší súd v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia uviedol, ostatné vo veci vykonané dôkazy k tomuto bodu rozsudku či už vo forme výpovedí svedkov, znaleckého dokazovania alebo listinných dôkazov samé osebe obvineného zo spáchania tohto skutku neusvedčujú. Tieto dôkazy sa týkajú buď okolností výsluchu obvineného (ktoré predmetom dokazovania k bodu 7/ obžaloby nie sú a navyše z veľkej časti mali vzťah k výsluchom obvineného pred vznesením obvinenia za predmetný trestný čin) alebo zaistenej drogy (jej druhu, koncentrácie a podobne) alebo vydaných predmetov a netvoria ucelenú

a na seba nadväzujúcu reťaz nepriamych dôkazov spoľahlivo svedčiacich pre záver, že obvinený spáchal skutok spôsobom a za okolností uvedených v tomto bode obžaloby.

Z týchto dôvodov bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby na hlavnom pojednávaní k bodu 7/ podanej obžaloby opätovne vypočul obvineného R. K. ako aj právoplatne odsúdeného T. B. a naznačené rozpory v jeho výpovediach odstránil a pokúsil sa tak zistiť, kto predmetnú drogu zadovážil a odkiaľ. Až po takto doplnenom dokazovaní a vyhodnotení vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., bude možné vyvodit' spoľahlivý záver, či obvinený spáchal skutok v bode 7/ podanej obžaloby a rozhodnúť vo veci v súlade so zákonom. Aby rozhodnutie prvostupňového súdu nebolo arbitrárne, bude súd povinný v jeho odôvodnení podrobne v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetliť, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a ako sa s obhajobou obvineného vyrovnal.

Z dôvodu, že na obvinenom sa vykonáva trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zrušil, rozhodol súčasne o väzbe tak, že obvinený sa do väzby neberie.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný

V Bratislave 16. augusta 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová